Impuls dla kobiet - kwiecień 2025

„Pewien rosyjski pisarz powiedział kiedyś: To, czego najbardziej potrzebuje dzisiejszy świat, to wychowania czystych kobiet! ***Tylko czysta kobieta może uratować współczesny świat.*** *My także jesteśmy o tym przekonani. Tylko czysta, nieskalana kobieta może pomóc uratować dzisiejszy świat."* (Wykład z 8 grudnia 1933)

Czystość jest cnotą, dzięki której człowiek jest zdolny kontrolować swoje pragnienia seksualne i mądrze nimi zarządzać. Wymaga ona panowania nad sobą, formacji charakteru i ducha poświęcenia.

W chrześcijaństwie czystość jest cnotą uzdalniającą osobę do przeżywania małżeństwa i dziewictwa w sposób moralnie piękny, zgodny z ich dobrem. Jest ona tradycyjnie uznawana za jeden z konkretnych przejawów cnoty umiarkowania.

Istotą cnoty czystości w chrześcijaństwie jest zdolność do zachowania porządku moralnego w miłości, dzięki postawie czci wobec świętości, która obecna jest w sakramencie małżeństwa oraz w życiu w dziewictwie poświęconym Chrystusowi. Część ta posiada naturę religijną, duchową. Według świętego Augustyna jest ona możliwa wyłącznie dzięki wierze.

W katolicyzmie wszyscy wierzący powołani są do życia w czystości, w sposób zależny od stanu, w jakim żyją. Czystość nie dotyczy jednak tylko zewnętrznej sfery kontaktów seksualnych, ale przede wszystkim czystości wewnętrznej: serca i umysłu, do czego dążyć trzeba w każdym stanie, wieku i sytuacji życiowej.

Co więc możemy zrobić, aby wzrastać w czystości? Po pierwsze potrzebna jest znajomość samego siebie. Poznając siebie w świetle Bożej miłości, widzieć zarówno nasze piękno, jak i miejsca naszych słabości. Aby budować w sobie cnotę czystości, warto wyznaczać sobie konkretne, małe cele, które będą ćwiczyć naszą wolę (np. odmówienie sobie drobnej przyjemności, przezwyciężenie niechęci, aby komuś pomóc itp.). Drobne zwycięstwa będą nas umacniać do dalszej walki i do podejmowania większych wyzwań. Należy też pamiętać, że aby wypracować w sobie jakąś cnotę (czyli stałą dyspozycyjność do czynienia dobra), potrzebujemy uzbroić się w cierpliwość. A więc zdobywajmy czystość poprzez codzienną wytrwałość i cierpliwość, także względem siebie samego. A im większa wartość, tym domaga się większego wysiłku woli. (por. K. Wojtyła, „Miłość i odpowiedzialność")

Ważne jest także organizowanie sobie czasu, aby nie było w ciągu dnia miejsca na bezczynność. Kiedy nie mamy co robić, łatwiej przychodzą nam do głowy głupie pomysły, a jeśli nasza wola jest słaba – łatwo możemy ulec pokusom. Dobrze więc znaleźć sobie dobre i mądre zajęcie, które będziemy mogli wykonywać w wolnym czasie.

Na poziomie duchowym odzyskanie dziewictwa jest jak najbardziej możliwe. Bóg tylko czeka na to, aby człowiek postanowił żyć czystą miłością. W zakresie wtórnego dziewictwa psychologia, medycyna i moralność idą ręka w rękę: decyzja, zerwanie z przeszłością, zmiana stylu życia, nowe grono przyjaciół bez podtekstów, cierpliwość w oczekiwaniu...

Nowy Testament ukazuje dziewictwo wspólnoty Kościoła w Maryi z Nazaretu. Jest ona określana mianem 'dziewica' jako jedyna kobieta w pismach nowo testamentalnych. Ignace de La Potterie SJ stanął na stanowisku, że tekst Ewangelii wskazuje, iż Maryja już przed Zwiastowaniem podjęła zamiar strzeżenia swego dziewictwa (Łk. 1,34). Autor twierdzi, że chciała zachować siebie dla Boga. Jednocześnie przyjęła obowiązek poślubienia Józefa, jako wyraz woli Bożej. Ta sprzeczność wyjaśniła się, gdy Anioł zwiastował jej Słowo Boże, że będzie matką i dziewicą zarazem, że będzie szła drogą powołania do dziewictwa i jednocześnie będzie znakiem Wcielenia.

Maryja zwyciężyła nad złym duchem, przez całkowicie wolny i zdecydowany wybór Bożego planu. Przez całkowitą wierność i czystość. Etapami tego zwycięstwa są: Niepokalane Poczęcie, Zwiastowanie (Wcielenie Bożego Słowa), Misterium Paschy (Golgota, Wieczernik), Wniebowzięcie i chwała jako Królowa Nieba i Ziemi.

Błogosławiona Dziewica po wniebowzięciu nie zaprzestała tego zbawczego zadania, poprzez swoje wstawiennictwo ustawicznie zjednuje nam dary zbawienia wiecznego u swojego Syna Jezusa Chrystusa.

W dziejach Kościoła, po Pięćdziesiątnicy, znane są różne nawrócenia i cuda, przypisywane wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny (jak np. głośne nawrócenie św. Alfonsa Ratisbonne). Szczególne są zwycięstwa nad wrogami chrześcijaństwa czy Kościoła katolickiego, przypisywane Jej interwencji lub wstawiennictwu takie jak np.: bitwa pod Grunwaldem... obrona Jasnej Góry... bitwa pod Wiedniem... cud nad Wisłą... Liczba zwycięstw Niepokalanej Dziewicy Maryi jest wręcz nieskończona, jak nieskończona jest modlitwa różańcowa pod jej wstawiennictwem uznana jako egzorcyzm nad szatanem.

Kilka pytań do refleksji:

* Czy Maryja jest moją Królową, Hetmanką?

* Czy stoję i walczę w obronie czystości?

* Czy odważę się do walki, by odzyskać swoją duchową czystość?